

[Albertsen.]

ser, at der blev sagt noget om, at det var de 10 klogeste, der havde haft dette særlige job, og jeg sagde så:

„Det er svært for os syv mindre begavede at tage stilling, de 10 vise må forstå vanskelighederne“,
og senere:

„Rent sagligt må vi have en mere konkret viden, før vi binder os i alle enkeltheder.“

Det er det referat, sekretæren er kommet til, og det, der står tilbage, således som det også er fremgået af debatten, er, at det er de 10, der indstiller, og vi accepterer, at disse 10 over for grupperne indstiller det, der forelå. Jeg tror, at alle øvrige, der deltog i den forhandling, var klar over, at sådan forholdt det sig. Jeg beklager, at en enkelt ikke forstod det. Da hr. Ninn-Hansens udtalelser forekom i radioen, måtte jeg finde anledning til at svare på en eller anden måde, idet der jo ikke var tale om en debat her i folketinget. Den forekom i Palads Teatret. Nu var det ikke, som hr. Ninn-Hansen sagde, i forbindelse med en film, der hed „Kødets lyst“; det har hr. Ninn-Hansen fæstet sig ved. Filmen hed „Den røde Sol“. Det var måske det perspektiv, han anede der var.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Det kan godt være, der er opstået en rød sol. Det er det indtryk, vi har fået af debatten her, og det kan vi andre så beklage. Jeg ved ikke, om hr. Albertsen gør sit parti nogen tjeneste ved at kaste skygge over den sol, fordi han ikke vil tage noget medansvar.

Forholdet var det, at 10 mands udvalget indstillede to dokumenter til 17 mands udvalget, og at dette 17 mands udvalg havde sagen til behandling. Det fremgik af de pågældende dokumenter, at der var tale om en besparelse på de sociale budgetter allerede på det kommende finansår. Det er side 4 i det ene dokument. Hr. Albertsen havde altså alle muligheder for at spørge, hvor disse besparelser kom fra. Mødet sluttede med, at hvert parti på formandens anmodning udtalte sig om sagen som helhed. Samtlige partiers repræsentanter udtalte sig og sagde, at de ville indstille forslagene til deres gruppers godkendelse. Ingen sagde

fra, heller ikke hr. Albertsen, efter at disse udtalelser fra partirepræsentanterne var fremsat. Det ligger altså klart nok, at hr. Albertsen ikke har sagt fra. Vi har fulgt den fremgangsmåde, der hele tiden var aftalen, at 17 mands udvalget skulle tage stilling. Hr. Albertsen fik lejlighed til hos økonomiministeren at se underbilag, hvis det var nødvendigt.

Når hr. Albertsen nu læser op af referat af et udvalgsmøde — det er noget ganske usædvanligt for mig at høre — så må jeg gentage, hvad jeg sagde før: lad os dog få alle papirer frem i denne sag. For min skyld hellere end gerne.

Albertsen: Jeg forstår, at hr. Ninn-Hansen ikke vil antaste sekretærens referat. Deri hedder det helt konkret i en udtalelse, refereret fra mig:

„Rent sagligt må vi have en mere konkret viden, før vi binder os i alle enkeltheder.“

Deri ligger, tror jeg nok, for alle dødelige almindelige mennesker et forbehold. Der er i dette udvalg holdt to møder: et sættemøde og det møde, vi her diskuterer. Vi har ikke fået dette omfattende materiale, det blev ikke tilstillet os. Det blev antydet, at der skulle holdes et møde. Dette møde har ikke været afholdt. Derfor er det korrekt og rigtigt, som det er refereret her i dag i debatten af formanden for udvalget, hr. Orla Møller, at der var tale om indstilling fra de 10, og at de 7 selvfølgelig ikke kunne tage stilling til noget, som de ikke havde klarhed over, enkeltheder i eller viden om.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Det sidste er i hvert fald ikke rigtigt, for vi har alle sammen for et øjeblik siden hørt hr. Orla Møller, der var en af de 7, sige at han vedkendte sig ansvaret for indstillingen. Jeg synes ikke, hr. Albertsen skulle fortsætte med urigtighederne.

Jeg vil gentage, at det er nyt for mig, at der kommer referater frem fra et udvalgsmøde, som man kan oplæse brudstykkevis. Jeg har ikke kendt til, at man anvender den form. Jeg må fastholde de udtalelser, der er fremsat tidligere i mødet om, hvad formanden konkluderede, efter at de forskellige gruppers repræsentanter havde udtalt sig